

בלבני עצות פשוטות למעשה

התבוננות תמידיית מביאה להכרה במציאות הבורא

בפרק הקודם התחלנו לבאר כיצד לבנות את הדברים בצורה מעשית. הנקודה הראשונה אותה הזכרנו היא, שאדם צריך להתחיל מנקודת ההכרה ההכרחית שיש בורא לעולם, וביארנו שכל אדם צריך לקבוע לו בכל יום זמן להתבוננות, זמן שבו הוא פנוי מכל המחשבות, ולאחר מכן במשך היום ישנן ויזכיר לעצמו את הדברים פעם אחר פעם, עד שיהיו ממש חלק מעצמותו.

מפרק זה מודגשים שבעה מקורות מגוף הפרק עם התמצית שלהם.
בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

1 העץ הראשון שהיה בעולם הוא עץ שנברא ממש ע"י הבורא ית'.

מקור אדם מתיישב בתחנת האוטובוס, וממתין לבוא האוטובוס. כעת עומדות לרשותו כמה דקות פנויות, שבהן יכול הוא להתבונן. הוא מביט סביבו, ורואה עץ צומח. הוא מביט על העץ ומתחיל לשאול את עצמו: האם העץ היה כאן תמיד, מאז ומעולם? התשובה היא: לא! ... היכן היה עץ זה לפני שנשתל כאן? התשובה האמיתית והפשוטה היא, שלא היה בדיוק עץ, היה עץ אחר שממנו זרעו ושתלו וכו', אבל דבר אחד ברור לאדם: העץ הזה לא היה כאן... הוא אומר לעצמו: העץ הזה הוא נברא. הנבראות שלו היא השתלשלות מעץ ועוד עץ, אבל **העץ הראשון שהיה בעולם הוא עץ שנברא ממש ע"י הבורא ית'.**

2 עיקר עסקו בת"ת

מקור ודאי שדבר זה (שכל דבר שהוא רואה צריך להתבונן) לא צריך להיות עסקו של האדם כל היום, אלא **עיקר עסקו בת"ת**, ורק ברגעים המסוימים של פנאי שיש לו במשך היום - בהם עליו להתבונן בדברים, כל אחד לפי דרגתו.

3 השכל של האדם הוא מדרגה בפני עצמה ... והלב של האדם גם הוא עולם בפני עצמו

מקור יש לחשוב אלפי פעמים מחשבה זו בלבד... בצורה מתונה, מדויקת, מיושבת ומבוררת, מתוך הכרה שזוהי הצורה לדבר עם הלב, להשריש את הנקודה האמיתית שבהכרח ישנו בורא לעולם, לעשות זאת בסבלנות גמורה. ... ישנם שני חלקים שכיום הם רחוקים זה מזה כמרחק שמים וארץ. **השכל של האדם הוא מדרגה בפני עצמה**, עולם בפני עצמו, **והלב של האדם גם הוא עולם בפני עצמו**. כשמבין האדם שמוחו ולבו הם לעת עתה נפרדים זה מזה ורחוקים זה מזה, הוא מבין שלהסביר ללב דברים יסודיים זו עבודה חשובה מאין כמותה!

4 צריך אדם להחדיר ללבו את הנקודה הפשוטה ביותר והשורשית ביותר שיכולה להיות - יש בורא לעולם!

מקור יש לו, כביכול 'בן' בתוכו שעליו ללמוד, היינו לבו, שהוא מקבל את התולדות מן המח. צריך להתחיל ללמוד אתו כמו שמתחילים ללמוד עם ילד בן שנתיים. ... ודאי שהעיקר הוא ללמוד תורה, אך יחד עם זאת **צריך אדם להחדיר ללבו את הנקודה הפשוטה ביותר והשורשית ביותר שיכולה להיות - יש בורא לעולם!**

בלבבי משכן אבנה | חלק ב' פרק ח' הכרת גדרי הלב וכח החוש שבו

5 לוקחים ... את הידיעה הפשוטה שיש "בורא עולם" ... עד שזוכה אדם שיהיה לו לב בשר

מקור החדרת דבר ללב האדם צריך להיעשות במהלך כמו שמצינו בחז"ל (אבות דר"נ פרק ו משנה ב) לגבי רבי עקיבא, שהמים שחקו את האבן עוד טיפה ועוד טיפה, וכך במשך שנים רבות, עד שנוצר באבן חור. אבן לא מחוררים עם זרם חזק של מים [כמו צינור של מכבי-אש], אלא **לוקחים** את הטיפה הפשוטה, **את הידיעה הפשוטה שיש "בורא עולם"**, ואיתה בוקעים את "לב האבן", **עד שזוכה אדם שיהיה לו לב בשר**. לוקחים את הדברים וחיים עימם. וגם אם יצטרך האדם לשגן נקודה זו חצי שנה ושנה, אבל הוא עובד עליה באמת והוא קונה אותה - אשריו וטוב לו.

6 עדיין נצרכת שמירה מכל משמר לא לאבד את הנקודה.

מקור כשמגיע אדם למהלך, שהנפש מצד עצמה תובעת ורוצה לזכור את הנקודה שיש בורא לעולם, ואפילו לזמן מועט - זהו הסימן האמיתי שהדבר כבר נגלה אצלו בנפש, והנפש קנתה את הדבר בקנין אמיתי. ודאי שזוהי עבודה קשה, בבחינת "קשין לקנותן ככלי זהב וכלי פז, ונוחין לאבדן ככלי זכוכית" (חגיגה טו ע"א), **ועדיין נצרכת שמירה מכל משמר לא לאבד את הנקודה**, אבל הנקודה כבר גלויה בנפש, ואפשר לבנות על גביה בנין נוסף.

7 בעיקר (אדם צריך) להתפלל לקב"ה שהזכירה שיש בורא לעולם לא תהיה רק מידיעת השכל, אלא תגיע אצלו למעמקי הנפש

מקור אם הוא מרגיש שהנקודה של האמונה נובעת מפנימיותו ויש לו הרגשה טובה לחזור על כך פעם אחר פעם, והדברים מתפשטים מעצמם - זהו סימן שהגיע לנקודת אמת, ועליו להרחיבה ביתר שאת. הדברים שנאמרו בסוף הם קצת גבוהים וקשים להשגה. השגתם תלויה אצל כל אחד בעדינות נפשו. אשר על כן, יותר טוב שאדם ישתדל שמשוהו אחר יבחן אותו, שיוכל לבחון את נפשו היכן היא עומדת, **ובעיקר (אדם צריך) להתפלל לקב"ה כל הזמן שהזכירה שיש בורא לעולם לא תהיה רק מידיעת השכל**, אלא תגיע אצלו למעמקי הנפש, ויזכה להכיר את בוראו באמת.

חלק ב' פרק ח'

- ♦ התבוננות תמידית מביאה להכרה במציאות הבורא
- ♦ הנחלת נקודה ללב - כאב המלמד את בנו
- ♦ מים שוחקים אבן - ע"י עבודה תמידית וממושכת
- ♦ הסימן לקנין אמיתי של הנקודה

בלבבי-ב 008 הכרת גדרי הלב וכח החוש שבו
מספר סדרה בקול הלשון 1127729
מודפס בספר בלבבי משכן אבנה חלק ב' פרק ח'